

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 13 juli 2020 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen de beslissing d.d. 14 april 2020 van de examencommissie ESSB, hierna aangeduid als verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geding

- 1.1 Appellant is op 19 september 2019 begonnen aan de masteropleiding Orthopedagogiek. Vervolgens is appellant in oktober 2019 gestart met de masterstage.
- 1.3 Op 24 januari 2020 is de stageovereenkomst tussen appellant en de stage-instelling De Waag beëindigd.
- 1.4 Op 19 februari 2020 heeft appellant een gesprek gevoerd ingevolge de beëindiging van de stage met de Programmadirecteur Master Pedagogische Wetenschappen, vice-decaan onderwijs ESSB en het hoofd Juridische Zaken EUR.
- 1.5 Op 8 mei 2020 heeft appellant beroep ingesteld bij het College ten aanzien van de beslissing van de examencommissie d.d. 14 april 2020.
- 1.6 Het College heeft op 8 mei 2020 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van verweerder met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het College. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 6 juli 2020 ontving het College het beroepschrift.
- 1.6 Het beroep is behandeld ter (online) hoorzitting op 13 juli 2020. Appellant is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman Namens verweerder is verschenen, voorzitter en, lid examencommissie.

2. Standpunt appellant

- 2.1 Appellant is, kort samengevat, de mening toegedaan dat er geen sprake is geweest van enige gedraging waaruit zou volgen dat er aanleiding is te twijfelen aan zijn psychische gesteldheid en kan zich niet vinden in het feitencomplex zoals geschetst door verweerder. De beslissing van verweerder is onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijke gemotiveerd. Weliswaar begrijpt appellant dat zijn stage bij de Waag is beëindigd, maar hij kan zich niet verenigen met de door verweerder opgelegde restricties c.q. voorwaarden ten aanzien van de herkansing van zijn stage. Ook is verweerder, aldus appellant niet ter zake kundig om de conclusie te trekken dat hij een gevaar is binnen de klinische praktijk en dat het risico op herhaling te groot is. Bovendien ontbeert verweerder de bevoegdheid om hem te verplichten in te stemmen met dergelijke voorwaarden ten aanzien van de herkansing.

3. Standpunt verweerder

- 3.1 Verweerder betoogt, kort samengevat, dat de masterspecialisatie orthopedagogiek studenten opleidt tot het beroep (basis)orthopedagoog. Het beroep (basis)orthopedagoog valt onder artikel 3 beroepen van de wet BIG waarop het tuchtrecht van toepassing is en een registratie in het BIG-register. Doel van deze registratie is de kwaliteit van de gezondheidszorg alsmede patiëntveiligheid te borgen. Hoewel zij beseft dat de wet BIG niet van toepassing is, ziet zij het wel als haar plicht om te bezien of een student door zijn gedragingen of uitlatingen blijkt geeft van geschiktheid voor de uitoefening van een of meer beroepen waartoe de door hem gevolgde opleiding hem opleidt, dan wel voor de praktische voorbereiding op de beroepsuitoefening.
- 3.2 In dat licht bezien brengt verweerder naar voren dat appellant eerder betrokken is geweest bij een incident waar er sprake zou zijn van intimidatie en/of bedreiging. Daarmee is er nu, aldus verweerder, sprake van recidive en dient appellant eerst aan te tonen dat hij zijn woedeaanvallen onder controle heeft. Daartoe heeft verweerder een verbetertraject voorgesteld zodat appellant alsnog kan deelnemen aan de herkansing van de stage en tevens zijn opleiding kan afronden. Dit traject zou, aldus verweerder noodzakelijk zijn om herhaling van incidenten te voorkomen en een (mogelijk) gevaar af te wenden.
- 3.3 Verweerder is bevoegd appellant te verplichten medewerking te verlenen aan een verbetertraject gelet op haar maatschappelijke verantwoordelijkheid alsmede de (adviserende) rol die zij heeft bij de beëindiging dan wel weigering van een student voor de opleiding in de zin van artikel 7.42a WHW.
- 3.4 Tot slot verzoekt verweerder het beroep ongegrond te verklaren.

4. Beoordeling

- 4.1 Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.
- 4.2 Bij de beoordeling wordt vooropgesteld dat niet ter discussie staat de beslissing van verweerder van 14 april 2020 voor zover die ziet op de vroegtijdige beëindiging van de stage naar aanleiding van onprofessioneel gedrag c.q. houding van appellant, en tevens een daaropvolgend gesprek met de instellingsbegeleider waar (nog) een incident plaatsvond.
- 4.3 De kern van het geschil betreft de vraag of verweerder bij besluit van 14 april 2020 naast (vroegtijdige) beëindiging van de stage ook voorwaarden aan de deelname van de (herkansing van de) stage kon verbinden. Appellant brengt daartoe naar voren dat noch in de WHW, noch in de geldende (onderwijs)regelgeving enige bevoegdheid is opgenomen om dergelijke voorwaarden aan hem te stellen. In dat licht stelt verweerder dat een verbetertraject is voorgesteld aan appellant met als doel om, kort samengevat, de stage zonder incidenten af te ronden. Zij ontleent deze bevoegdheid, aldus verweerder, aan haar adviserende rol van het instellingsbestuur in het kader van artikel 7.42a WHW.
- 4.4 Het College begrijpt dat verweerder appellant geen vrijwillig aanbod heeft gedaan, maar feitelijk een sanctie heeft opgelegd ter voorkomen van een herhaling van onprofessioneel gedrag met het oogmerk kwetsbare cliënten binnen het werkveld van de Orthopedagogiek te beschermen. Alhoewel zeer wel begrijpelijk dat verweerder kwetsbare cliënten wenst te beschermen, bestaat er slechts bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie voor zover zij bij of krachtens de wet is verleend. Anders dan verweerder betoogt, geeft artikel 7.42a WHW verweerder geen bevoegdheid tot het opleggen van een herstelsanctie.
- 4.5 Derhalve is met het opleggen van een herstelsanctie voor de betrokken gedraging getreden buiten de bevoegdheden die de WHW terzake toekent. Aan het subsidiaire betoog van appellant wordt niet toegekomen. Het betoog slaagt. Hetgeen appellant heeft aangevoerd voor het overige heeft daarmee geen bespreking meer.

5. Uitspraak

Het College.

- I. Verklaart het beroep gegrond;
- II. Vernietigt de beslissing van verweerder van 14 april 2020 voor zover dat ziet op het stellen van voorwaarden.
- III. Veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.050,00 vastgesteld op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht en geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.